

2. NEDĚLE ADVENTNÍ

1. třída – barva fialová

Statio v bazilice Sv. Kříže v Jeruzalémě

A. Macherontis carcer in tribu Ruben, unde mittit Ioannes discipulos.
 B. Iordanis, post quem Macherus.
 C. Duo discipuli Ioannis venientes.
 D. Naím, ubi suscitatus fuerat filius Viduae; quae causa fuit, cur Ioannes discipulos mitteret.
 E. IESVS cum discipulis suis.
 F. Perueniunt discipuli Ioannis.
 G. Coram eis sanat IESVS caecos, claudos.
 Gc.
 H. Redeunt ad Ioannem eius quidem discipuli, sed iam magis Christus tí.

Ve starém Říme se se odehrávala dnešní bohoslužba v kostele zvaném „Svatého Kříže v Jeruzalémě“ (Santa Croce in Gerusalemme), který od časů sv. Heleny († 329) byl pokládán za „římský Jeruzalém“. Proto je v textech dnešní Mše sv. vícekrát řeč o Jeruzalému, resp. o Siónu, vrchu v Jeruzalémě. Introitus je adventní zvolání herolda, který ohlašuje to, na co starozákonní Boží lid tak dlouho čekal: „*Hle, Hospodin přijde spasit národy*“. Tato radostná zpráva kéž zazní ve všech srdcích, do nezapadlejších koutů světa a do nejtemnějších žalářů.

V takovémto žaláři, v pevnosti Machaerus na samém břehu Mrtvého moře, je uvězněný sv. Jan Křtitel. Je zde jako jakoby v zastoupení do hříchu upadlého lidského pokolení a ztělesňuje všechny, kteří „*sedí ve stínu smrti*“ (Lk 1, 79). V těchto souvislostech nabírá na důležitosti jeho otázka z dnešního Evangelia: „*Ty jsi ten, který má přijít, anebo máme čekat jiného?*“ Ve své odpovědi Ježíš potvrzuje to, co sám sv. Jan Křtitel kdysi kázal u Jordánu. Odkazuje na naplnění proroctví, která ohlašovala příchod Mesiáše (srov. Izaiáš 35, 5-7), abychom i my „*z Písma čerpali vytrvalost a povzbuzení, a tak měli naději*“ (čtení, Řím 15, 4). Slepí, chromí, malomocní, hluchí, chutí a mrtví jsou obrazem lidstva po prvotním hříchu. Podobná je i bída lidí na duši. Kdo to vidí, musí uznat, že je jediný Spasitel je schopen tuto nouzi odčinit. Proto voláme: „*Ukaž nám, Hospodine, své milosrdenství a dej nám svou spásu.*“ (ofertorium). Smysl adventu je připravit a vyburcovat naše srdce (vstupní modlitba), abychom byli připraveni na slavné setkání s Pánem.

(1) Introitus – vstupní antifona Iz 30, 30

POPULUS Sion, ecce, Dóminus véniet ad salvándas gentes: et audítam fáciét Dóminus glóriam vocis suæ in lætítia cordis vestri. **Ps. 79, 2** Qui regis Israël, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Ioseph. **V.** Glória Patri.

Lide Sionský, hle, Hospodin přijde spasit národy a pro radost vašeho srdce učiní, že uslyšíte jeho mocný hlas. **Ps 79, 2** Slyš, Israelův pastýři, ty, jenž jako ovečku vedeš Josefa. **V.** Sláva Otci.

(2) Oratio – vstupní modlitba

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias: ut, per eius advéntum, purificátis tibi méntibus servíre mereámur: Qui tecum vivit.

Vyburcuj, Pane, naše srdce k přípravě cest tvému Jednoroznému, abychom jeho příchodem očistění na duši, byli hodni tobě sloužit. Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého.

(3) Lectio – čtení Řím 15, 4-13

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános. Fratres: Quæcúmque scripta sunt, ad nostram dóctrinam scripta sunt: ut per patiéntiam et consolatiónem Scripturárum spem habeamus. Deus autem patiéntiæ et solácii det vobis idípsum sápere in altérutrum secúndum Iesum Christum: ut unánimes, uno ore honorificétis Deum et Patrem Dómini nostri Iesu Christi. Propter quod suscípíte ínvicem, sicut et Christus suscepit vos in honórem Dei. Dico enim Christum Iesum minístrum fuísse circumcisiónis propter veritátem Dei, ad confirmándas promissiónes patrum: gentes autem super misericórdia honoráre Deum, sicut scriptum est: Proptérea confitébor tibi in géntibus, Dómine, et nómini tuo cantábo. Et íterum dicit: Lætámini, gentes, cum ple-

Čtení listu sv. apoštola Pavla Římanům. Bratři, všechno, co kdysi bylo napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z Písma čerpali vytrvalost a povzbuzení, a tak měli naději. Bůh, zdroj vytrvalosti a povzbuzení, kéž vám dá, abyste v souladu stejně smýšleli podle vůle Krista Ježíše. Tak budete moci svorně a jedněmi ústy oslavovat Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista. Přijímejte proto jeden druhého do svého společenství, jako i Kristus přijal vás - k oslavě Boží. Tím chci totiž říci: Kristus se stal služebníkem židů, aby se prokázalo, že Bůh je věrný, aby tím byla stvrzena zaslíbení daná praotcům; ale také proto, aby pohané oslavovali Boha, že jim prokázal milosrdenství, jak je psáno: **[Ž 17, 50]** „Proto tě budu velebit mezi pohany, tvému jménu budu

be eius. Et iterum: Laudate, omnes gentes, Dominum: et magnificate eum, omnes populi. Et rursus Isaias ait: Erit radix Iesse, et qui exsurget regere gentes, in eum gentes sperabunt. Deus autem spei repleat vos omni gaudio et pace in credendo: ut abundetis in spe et virtute Spiritus Sancti.

naplní samou radostí i pokojem ve víře, abyste prospívali v naději s mocnou pomocí Ducha svatého.

(4) Graduale *Žalm 49, 2-3 a 5*

Ex Sion spes decoris eius: Deus manifeste veniet. *Ÿ* Congregate illi sanctos eius, qui ordinaverunt testamentum eius super sacrificia.

zpívat chválu.‘ Dále je řečeno: [Dt 32, 43], ‘Pohané, radujte se s jeho lidem!’ A zase: [Ž 116, 1], ‘Chvalte Pána, všichni pohané, oslavujte ho, všechny národy.’ A opět říká Izaiáš: [Iz 11, 10], ‘Vypučí výhonek z Jesseova kořene, vystoupí a bude vládnout nad národy. Pohané v něj budou skládat naději.’ A Bůh, dárce naděje, ať vás

Ze Sionu se zaskvěje v plné kráse; Bůh přijde zjevně. *Ÿ* Shromážděte mu jeho svaté, kteří stvrzují smlouvu s ním oběťmi.

Pokud se užívá nedělní formulář pro Mši během všedních dnů následujícího týdne, odpadá Alleluia s veršem.

Alleluia, alleluia. *Ÿ* Ps. 121, 1 Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Domini ibimus. Alleluia.

Aleluja, aleluja. *Ÿ* Ps 121, 1 Zardoval jsem se, když mi řekli: Do domu Hospodinova půjdeme. Aleluja.

(5) Evangelium *Mt 11, 2-10*

Sequentia sancti Evangelii secundum Matthæum. In illo tempore: Cum audisset Ioannes in vinculis opera Christi, mittens duos de discipulis suis, ait illi: Tu es, qui venturus es, an alium expectamus? Et respondens Iesus, ait illis: Euntes renuntiáte Ioanni, quæ audistis et vidistis. Cæci vident, claudi ambulat, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes evangelizantur: et beatus est, qui non fuerit scandalizatus in me. Illis autem abeuntibus, coepit Iesus

Pokračování sv. Evangelia podle Matouše. Za onoho času, když Jan Křtitel slyšel ve vězení o Kristových činech, poslal k němu své učedníky s dotazem: »Ty jsi ten, který má přijít, anebo máme čekat jiného?« Ježíš jim odpověděl: »Jděte a oznamte Janovi, co slyšíte a vidíte: [Iz 35, 5-7] Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluchí slyší, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst. A blahoslavený, kdo se nade mnou nepohorší.« Když odcházeli, začal Ježíš mlu-

dícere ad turbas de Ioáanne: Quid existis in desértum vidére? arúndinem vento agítatam? Sed quid existis vidére? hóminem móllibus vestítum? Ecce, qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt. Sed quid existis vidére? Prophétam? Etiam dico vobis, et plus quam Prophétam. Hic est enim, de quo scriptum est: Ecce, ego mitto Angelum meum ante faciém tuam, qui præparábit viam tuam ante te.

vit k zástupům o Janovi: »Co jste vyšli na poušť vidět? Snad rákos zmítaný větrem? Nebo co jste vyšli vidět? Člověka oblečeného do jemných šatů? Ti, kdo nosí jemné šaty, jsou přece v královských palácích. Co jste tedy vyšli vidět? Proroka? Ano, říkám vám, víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: [Mal 3, 1] ‚Já posílám svého posla před tvou tvář, aby připravil cestu před tebou.‘

Credo.

(6) Offertorium – antifona k obětování *Žalm 84, 7-8*

Deus, tu convérsus vivificábis nos, et plebs tua lætábitur in te: osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis.

Bože, až se k nám obrátíš, opět nás oživíš, a tvůj lid se bude z tebe radovat. Ukaž nám, Hospodine, své milosrdenství a dej nám svou spásu.

(7) Secreta – tichá modlitba

Placáre, quæsumus, Dómine, humilitátis nostræ précibus et hóstiis: et, ubi nulla súppetunt suffrágia meritórum, tuis nobis succúrre præsídiis. Per Dóminum.

Usmíř se, prosíme, Pane, našimi pokornými prosbami a oběťmi a když se nemůžeme dovolat na žádné své zásluhy, přispěj nám svou pomocí. Skrze našeho Pána Ježíše Krista.

(8) Preface o Nejsvětější Trojici nebo preface pro dobu adventní.

(9) Communio – antifona k přijímání *Bar 5, 5; 4, 36*

Ierúsalem, surge et sta in excélso, et vide iucunditátem, quæ véniet tibi a Deo tuo.

Jeruzaléme, vstaň a postav se na výši a popatř na radost, která k tobě přijde od tvého Boha.

(10) Postcommunio – modlitba po přijímání

Repléti cibo spirituális alimóniæ, súpplices te, Dómine, deprecámur: ut, huius participatióne mystérii, dóceas nos terréna despícere et amáre cælestia. Per Dóminum.

Nasyceni vydatným duchovním pokrmem, pokorně tě, Pane, prosíme, nauč nás účastí na tomto tajemství nepřikládat pozemským věcem žádnou cenu a milovat věci nebeské. Skrze našeho Pána.